

Sanctus Bruno dux Carinthie, Conradi Imperatoris eius nominis secundi patruelis fuit. Hic ab ineunte ætate optimis literis & uirtutibus educatus fuit. quas etiam mira industria percepit & retinuit. Itaque Mainhardo Episcopo Vuirzburgensi mortuo, ipse omnium consensu decimus nonus eius loci præsul electus est 1033. Hanc functionem summa fide & diligentia administravit, atque S. Kiliani templum ex fundamento restituit, dein de maternum prædium in Saxonia Sonnenreich suæ ecclesiæ dono dedit. Inter alia autem negotia ex antiquorum patrum expositione magnum opus in totum Psalterium collegit & ædidiit, ut hac

ratione clerum ad præces & pietatem adhortaretur. Cum autem Henricus eius nominis tertius Imperator contra Ungaros exercitum duxit, ipse Cæsarem comitatus, Possonij fortuito de alta domo cum alijs cadens, interiit, magna piorum lamentatione, anno 1045. Hanc eius mortem malus genius in itinere prædixerat. Hic postea ob pietatem & omnis generis uirtutes sanctorum catalogo inscriptus, atque Orientalis Franciæ singularis patronus habitus fuit. Fuit is Herbipolim relatus, & ibi honorificè sepultus inscripta. Inscriptio sepulchri talis est: Anno Domini 1045, sexto calend. Iunij obiit beatus Bruno episcopus, fundator huius ecclesiæ. Anon.